

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

XIII. V. teneatur Confessarius poenitentem examinare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

irritum siue nullum; talis, inquam, ignorantia non est peccatum. Iam si Sacerdos secretum hoc patefaceret pœnitenti; coniiceret illum, ex portu tranquillissimo, in maximam tempestatem; imò forsan in manifestam desperationem.

Sed contra hæc obiiciat aliquis ignorantia iuris Diuini neminem excusat; sed tale Matrimonium secundum, post clandestinum contractum, est contra ius Diuinum; Igitur Confessarius tenetur hunc errorem aut potiùs ignorantiam à pœnitente depellere.

Respondeo, qui venialiter ignorat ius Diuinum, neque peccat ignorando, nec tenetur quærere magistrum, à quo doceatur. Veruntamen notandum est tametsi Sacerdos non teneatur omnem occultam veritatem in Confessione patefacere; in suggesto tamen potest, & debet libera voce, quæcunque ad honos mores faciunt, proponere & docere.

Tenetur ne Confessarius pœnitentem examinare?

*Quæstio
XIII.*

PER se non pertinet ad Confessarium, interrogare, sed tantùm confitentem audire, & auditum absoluerè, vel ligare.

Per accidens, cùm quis pœnitens non facit officium suum, & suæ conscientiæ negligens

Respösiö.

Caput III. De Qualitate

gens est, potest, & debet nonnunquam interrogare aliqua, licet non opus sit curiosis interrogationibus; sed iis duntaxat, quæ utcumque patefaciunt statum pœnitentis; in qua re grauius utrinque peccatur: Nam alij, cum est opus, nil interrogant, cum tamen, quãdo probabile est Confessario, quod pœnitens omittit aliquod peccatum, teneatur de eo interrogare; quia tenetur, quoad eius fieri potest, non solum ut pœnitens veram & salutarem consequatur Absolutionem; sed etiam, ut pœnitens recipiat gratiam; quorum quidem neutrum reciperet, si ex magna negligentia aliquod peccatum dimitteret.

Alij verò exquirunt multa superuacanea, & ita faciunt Confessiones odiosas, cum pœnitentes tantum de iis peccatis, quæ probabiliter habere putantur, interrogari oporteat, idque non nimis anxie. Confessor itaque sit valde cautus in interrogando, non quæres noua peccata; ne videatur ea docere pœnitentem, & scandali præbere occasionem: Maximè circa peccata carnalia, quæ non debet interrogare, nisi ex Confessione suspicionem conceperit pœnitentem iis esse contaminatum: Tunc enim non debent omitti, quæ sunt de essentia Confessionis, sed fiat sapienter. Verbi gratia, si Confessor probabiliter credit, pœnitentem commississe aliquod peccatum turpe, & pudendum, interro-

interroget non aperte, sed dicat; cogitasti aliquando de hoc? Si dicat, etiam; quærat ulterius; & confensisti? Si dicat, etiã: Procedat, dicens, & fecisti? Quo dicente, etiam, vel non, nihil amplius interroget.

Tenetur ne obliuiosus peccata sua scribere, quò eorum in Confessione meliùs recordari possit?

Quæstio XIII.

NON; quia non est maior necessitas Confessionis quàm contritionis; sed ad contritionem habendam non oportet peccata scribere (sufficit in generali conteri de obli- tis) Ergo nec ad Confessionem requiritur id. Nec enim oportet iugum Domini reddere grauius, satis est, quòd quando confitetur, operam det, vt recordetur peccatorum. Et præterea rarissimè contingit profectò, quòd aliquis, habens curam animæ suæ, obliuiscatur alicuius peccati mortalis.

Respõsio.

Suntne singula peccata, quoad numerum, fideliter confitenda?

Quæstio XV.

NUMERVS peccatorum est de necessitate Confessionis, vt scilicet quisque singula fideliter confiteatur: Quilibet enim tenetur confiteri omnia peccata sua; sed qui non confitetur numerum, non confitetur omnia.

Respõsio.

F. peccata.